

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 214.

Elleve Session.

63de Møde.

Onsdagen den 14de Marts Kl. 1.

(Forsfat.)

S. Sage (forts.): Lad os see almindeligt Klager, saa kunne vi tale derom; men altsaa Landet har modtaget sin Valglov og hidtil været tilfreds med den, er det saa ikke høist besynderligt, at man træder frem her og siger: Det er os aldeles umuligt at bringe det over vor Samvittighed at give Kjøbstæderne en lignende Lov som den, Landet har? Vil dette dog ikke klinge høist besynderligt? Vil man dog ikke i Kjøbstæderne finde, at denne faderlige Omsorg virkelig er dreven noget for vidt? og vil man ikke ganske naturligt tænke: Har Rigsdagen kunnet vedtage den anden Valglov, og har den kunnet gøre sin Nytte, saa maae vi ogsaa bede om dog at maatte faae en ny Valglov (N. Jensen: Den anden Lov blev vedtagen af en anden Rigsdag. Formanden: Jeg maa bede om, at Taleren ikke afbrydes!). Hvad man end siger, saa maa det dog erkjendes, at den store Uvidelse af Valgbarheden er et Gode; og det troer jeg heller ikke, Noget endnu har dristet sig til at benægte, at det er et overordentlig stort Fremskridt. Enhver vil erkjende, at de nu gjældende Bestemmelser for Valgbarheden i Kjøbstæderne frembyde de allerførste Ulemper, og at det er overmaade ufsælligt, i alt Fald at faae dem forandrede, selv om man ikke kan enes om de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg troer, at det er naturligt, at man, selv om man har nok saameget imod den foreliggende Valglov,

dog slutter sig til Landstingets Indstilling, naar man ikke har det Haab og den Tro, at Landstinget vil fravige sin med saa stor Majoritet vedtagne Beslutning, og denne Tro har jeg ikke.

Ordføreren: Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, førte Ordet for de Fortvivlede og derfor kan man godt forstaae, at han maatte gribe sig an, thi det er ikke altid let at forsvare de Fortvivlede. Han forklarede, at de Fortvivlede vare dem, der hidindtil havde trukket sig tilbage fra det politiske Liv i vort Fædreland, fordi de saae, at de ikke kunde faae den Indflydelse paa Sagerne, som de efter deres store Formue og store Indsigt ansaae sig berettigede til, men han havde neppe givet denne Forklaring, førend han gik over til at omtale de største Skatteydere i Communerne, som nu have meget betydelig Indflydelse. Han forlod altsaa strax de Fortvivlede og gik over til dem, der nu have en vægtig Indflydelse, og som man vistnok vilde trække sig tilbage fra Forretningerne, naar de ikke ved denne Lov fik en saa overordentlig overveieende Indflydelse som den, de nu have; men det er jo netop det Tvivlens Punkt, der er os imellem, at den ærede Rigsdagsmand vil, at de største Skatteydere skulle have en overveieende og Alt afgjørende Indflydelse, hvorimod jeg og de, der stemme med mig, ville, at alle de, der bidrage til Communen, skulle have lige Ret til at deltage i Bestyrelsen af Communens Anliggender. Den ærede Taler siger: „saa ville de store Skatteydere trække sig tilbage!“ Saa det kan gjerne være; derjom imidlertid de Store forurette de